GODIŠNJAK OSMAŠA

OSNOVNA ŠKOLA ČAKOVCI

Generacija 2020./2021.

Dragi čitatelju,

Mi smo 8. razred Osnovne škole Čakovci, generacija 2020./2021.

Godišnjak koji držiš u rukama zrcalo je naših osnovnoškolskih dana i mali uvid u naše zgode i nezgode, pobjede i... izazove kroz sve godine provedene u ovim klupama.

Đaci smo postali u različitim područnim i matičnoj školi, slabo se poznavajući, bili smo smotani i djetinjasti, a ponekad smo se znali i potući. Kako je vrijeme prolazilo, s vremena na vrijeme sudjelovali smo u zajedničkim aktivnostima i polako se upoznavali, svuda smo išli, svašta smo radili. Zajedno smo pogledali puno filmova, a i lektire su nam u to vrijeme bile drage. Nije nam bilo mrsko glumiti u školskim predstavama, a danas glumimo samo kad se pretvaramo da smo bolesni kad treba odgovarati za ocjenu.

No, danas shvaćamo da smo usput nešto i naučili, primjerice, kemijsku formulu fotosinteze, činjenicu da svjetlost može istovremeno biti i val i čestica, što su metafore, a što meteoriti te koja je poveznica između starih Grka i naše zadaće iz matematike.

O školi smo često imali podijeljeno mišljenje, kao što smo i mi bili ponekad bili zabavni, a ponekad dosadni, sad veseli, sad svadljivi, danas naporni, sutra zanimljivi. Međutim, bez obzira koliko odgađali izvršavanje svojih obveza, izmotavali se i molili da nas ne pitaju baš taj dan, uvijek smo stigli i uspijevali obaviti sve svoje zadaće, nekad uspješno, nekad... manje.

Uspomene na to vrijeme, one koje smo zabilježili, jer neke su samo za nas, čekaju na stranicama koje slijede.

Na putovanju kroz naše osnovnoškolske dane, pozdravljaju te dvije Lee, dva Luke, Rebeca, David, Jakov, Zoltan, Vladimir i razrednik Ivan!

Ivan Horvat, razrednik

2018. godine sam od prve razrednice Nadaline Idek preuzeo razredništvo u 6. razredu i upoznao učenike koje sam tek maglovito poznavao iz viđenja prolazeći školskim hodnicima.

Isprva rezervirani i stidljivi, učenici su se ubrzo opustili te su sljedeće tri godine protekle u ugodnoj radnoj atmosferi, uz povremene zavrzlame kojih se danas rado sjetimo i nasmijemo im se.

Bez obzira radilo se o uspjehu ili propustu, dogovoru ili nesporazumu, vrijedilo je sve to proći i niti jedan trenutak nije vrijedan zaborava ili žaljenja, naposlijetku, okolnosti koje ste proživjeli prethodnih godina omogućile su vam da izrastete u osobe koje ste danas.

Učenici 8. razreda o razredniku:

Naš je razrednik je dobar, društven, uvijek je spreman pomoći, nikada nije previše strog, zabavan je i pun ideja, uvijek spreman na sve. Ne voli nepravdu i od nas želi da se što više i što bolje potrudimo i damo sve od sebe.

David Aleksa

Datum rođenja: 27.09.2006.

Nadimak: Joca

O meni: Ja sam David, ne volim baš školu ali će i to brzo proći. Na putu sam svojih snova.

Prijatelji kažu da sam zabavan, dobar prijatelj (drim tim), smiješan, uvijek žicam za žvake, najbolji pod glazbenim, ne da mi se pisati na satu i uvijek sam na mobitelu, dobar radnik, najjači poljoprivrednik, jak i snažan

Omiljeni predmet i zašto: Tehnička kultura i Fizika, jer je nastavnik dobar i zanima me to

Kad nisam u školi najviše volim biti u traktoru i spavati

Školu ću pamtiti po dobrim učiteljima i uzbudljivoj online nastavi

Poruka budućim generacijama:

Glavu gore, loše vam se piše, uči manje da ne moraš više, učite dan prije ispita...

Ella-**Rebeca Bataković**

Datum rođenja: 08.06.2006.

Nadimak: Rebekić

O meni: Ja sam Rebeca i volim samo svog psa i ponekad Leu. Poznata sam po nesnalaženju pod tjelesnim.

Prijatelji kažu da sam inteligentna, budući model, pametna, zabavna, dobro crtam, lijepa, dobra prijateljica (drim tim), vjerni partner (biznis)

Omiljeni predmet i zašto: Povijest, jer volim slušati nastavnika kako priča

Kad nisam u školi najviše volim spavati

Školu ću pamtiti po učenju pola sata prije ispita s Leom i forama nastavnika Sosića pod Fizikom

Poruka budućim generacijama:

Dvojka iz matematike je postignuće!

Lea Centner

Datum rođenja: 07.03.2007.

Nadimak: Leja

O meni: Ja sam Lea i ne volim učiti. Volim spavati i posebno se volim družiti s prijateljima. Rebeca mi je motivacija za školu.

Prijatelji kažu da sam pričljiva, vrlo inteligentna i luda, lijepa, smiješna i dobra prijateljica (drim tim), zabavna, pametna, lijena, zanimljiva i želim pomagati oko zadaće

Omiljeni predmet i zašto: Geografija, jer nastavnik jako zanimljivo objašnjava

Kad nisam u školi najviše volim spavati i gledati serije

Školu ću pamtiti po živciranju Rebece rano ujutro

Poruka budućim generacijama:

Nemojte prepisivati pod Biologijom
jer ćete biti prozvani žirafa ☺

Zoltan Ello

Datum rođenja: 06.01.2007.

Nadimak: Zoki

O meni: Volim mačke i zanima me povijest. Ne volim učiti. Ne volim nepravdu i volim Minecraft. Najbolji mi je prijatelj Edi Kubiček. Volim svašta raditi i izrađivati. Volim slagati LEGO kockice i voziti bicikl.

Prijatelji kažu da sam smiješan, pametan, zabavan, pričljiv, glasan, bio bi bolji da više pomažem na ispitu, jako dobar prijatelj i štreber te da imaju povjerenja u mene, dobar lik zbog mojih šala i zabavljač koji voli pomagati

Omiljeni predmet i zašto: Povijest, jer me zanima povijest

Kad nisam u školi najviše volim biti vani s mačkama

Školu ću pamtiti po susjedima, budalaštinama koje smo radili i nastavnicima

Poruka budućim generacijama:

Učite redovito!

Luka Jokić

Datum rođenja: 22.04.2006.

Nadimak: Jocko / Jokić

O meni: Volim se odmarati i provoditi vrijeme kod kuće.

Prijatelji kažu da sam dobra osoba ali da imam kratak fitilj i govorim što mislim

Omiljeni predmet i zašto: Fizika, zato što se uvijek radi, ali se i zezamo tijekom sata

Kad nisam u školi najviše volim spavati

Školu ću pamtiti po svemu što sam preživio

Poruka budućim generacijama:

Učite sve predmete kao da vam život ovisi o tome...

Vladimir Krasnik

Datum rođenja: 21.07.2006.

Nadimak: Vlado

O meni: U svoje slobodno vrijeme volim igrati igrice na računalu, gledati anime i sl. Omiljena boja mi je ljubičasta. Više volim mačke nego pse.

Prijatelji kažu da sam vrlo dobar lik, zabavan, inteligentan, ali ne učim, dobar prijatelj koji pomaže s njemačkim jezikom, dosta povjerljiv, lud k'o puška, najjači MMA borac u kategoriji do 85 kg koji voli kemiju, hejta ljude i ima dobar smisao za humor, uvijek je za zezanciju i voli nastavnicu Dinku

Omiljeni predmet i zašto: Fizika, zbog nastavnika

Kad nisam u školi najviše volim koristiti računalo

Školu ću pamtiti po prijateljima, nastavnicima i previše vremena provedenog u školi

Poruka budućim generacijama:

Učite na vrijeme!

Jakov Kujundžić

Datum rođenja: 17.12.2006.

Nadimak: Nemam ga

O meni: Ja sam Jakov i volim nogomet. Škola mi nije baš najdraža, ali što se mora nije teško.

Prijatelji kažu da sam zanimljiv i pametan, dobar u sportu i zabavan, profesionalni nogometaš i humorističan, smiješan, volim se šaliti i zezati, dobar prijatelj i iskren čovjek, dobar prika i glava škole

Omiljeni predmet i zašto: Tjelesni, zato što volim sportove

Kad nisam u školi najviše volim igrati nogomet

Školu ću pamtiti po Luki Mitroviću, ali trebam zahvaliti i drugim prijateljima na divnim godinama provedenima u školi. Svakako i razrednici Nadalini te razredniku Ivanu

Poruka budućim generacijama:

Učite na vrijeme i što prije postanite složan razred!

Lea Lovasić

Datum rođenja: 22.12.2006.

Nadimak: Leica

O meni: Ja sam Lea. Volim se šaliti i uvijek sam spremna za druženje.

Prijatelji kažu da sam uvijek nasmijana, dobra prijateljica, zabavna, smiješna i zanimljiva, niska i stalno učim povijest, da sam jako smotana osoba, dobro se oblačim, idem na zadrugu i vodim prijatelje prodavati naše proizvode

Omiljeni predmet i zašto: Vjeronauk, zato što nije težak, uvijek stignemo obraditi lekciju i onda se možemo odmarati i šaliti se

Kad nisam u školi najviše volim družiti se s prijateljima i ići u šetnju

Školu **ću pamtiti po** svim mojim postignućima, po povijesti koju baš ne volim. Pamtiti ću ju po svim nastavnicima.

Poruka budućim generacijama:

Učite povijest i slušajte na satu!

Luka Mitrović

Datum rođenja: 13.03.2007.

Nadimak: Nemam ga

O meni: Ja sam Luka, volim životinje i ekstremne sportove. Ne volim školu, ali volim ljude u njoj.

Prijatelji kažu da sam smiješan, zabavan i zanimljiv, iskreno lijep čovjek, budući fizio, najjači lik u školi, maneken i MMA borac, a malo i umjetnik

Omiljeni predmet i zašto: Tjelesni, jer ga volim

Kad nisam u školi najviše volim družiti se s prijateljima

Školu ću pamtiti po prijateljima i nastavnicima

Poruka budućim generacijama:

Učite na vrijeme, ne budite kao ja,
dan prije ispita...

NAŠI BISERI

Bilo ih je puno, ali smo ih rijetko zapisivali, tko nije bio s nama u tim trenutcima ne zna što je propustio, ovo su neki od njih:

- Lea Lovasić je u 5. razredu rekla da ima 14 kontinenata
- Nastavnik Ivan Horvat je u 6. razredu pitao tko je donio glagoljicu, a Lea Lovasić je odgovorila da ona sigurno nije
- Nastavnica Dinka pitala je nestaje li energija, a David je rekao da nestaje tako što kad grom udari u drvo, nestane struje
- Nastavnica Dinka pitala je gdje ima najviše roda, a Lea Lovasić je iz šale rekla „u čistilištima“ i eto joj sad, morala je napraviti prezentaciju o rodama
- Objašnjavajući izreku „Love speaks even when the lips are closed“ Luka Mitrović je rekao da to znači da se ljubiti može i zatvorenih usta

NAŠA LIKOVNA OSTVARENJA

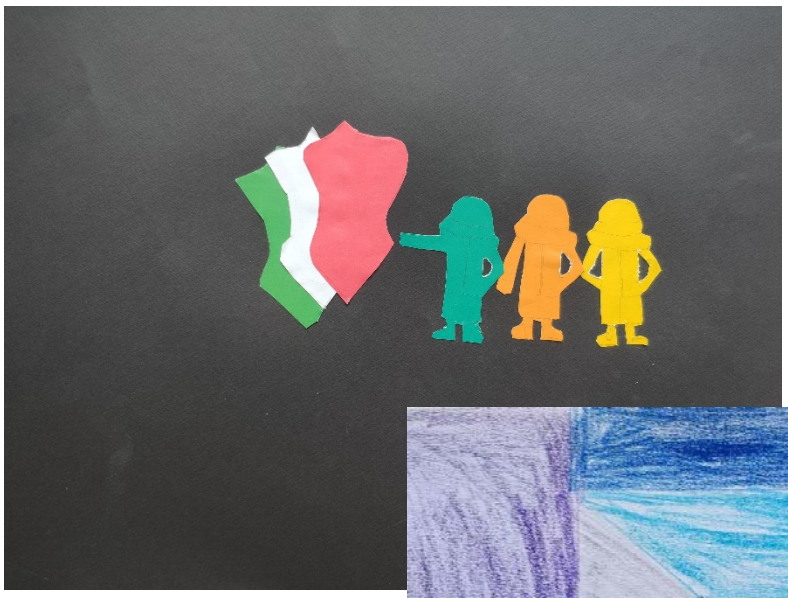

Luka Jokić

Zoltan Ello

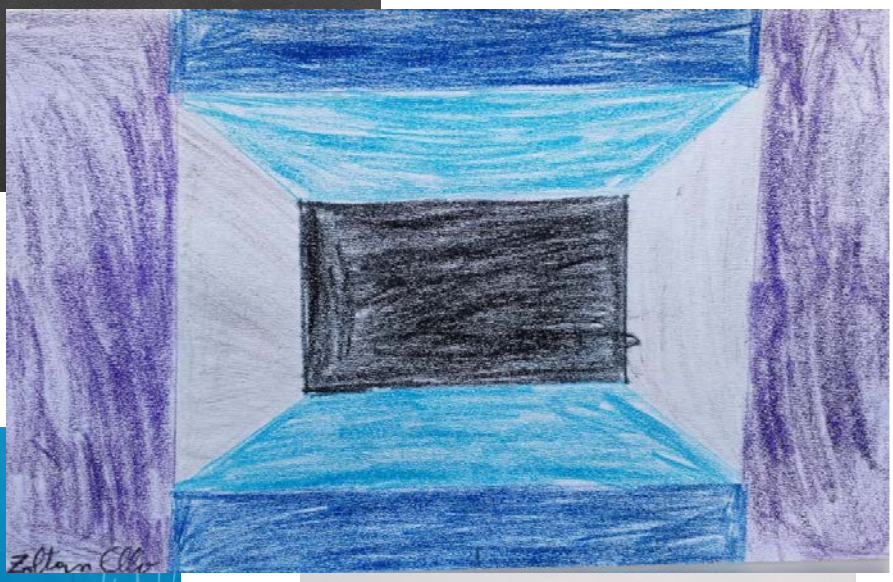

Jakov Kujundžić

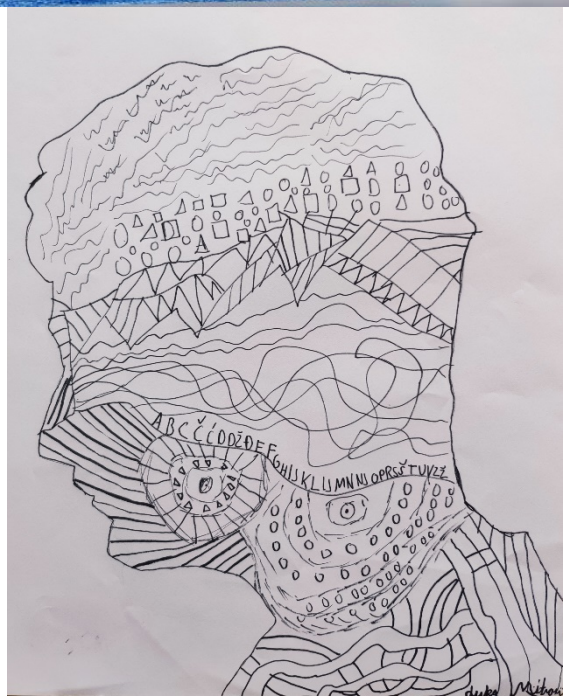

Luka Mitrović

Ella-Rebeca Bataković

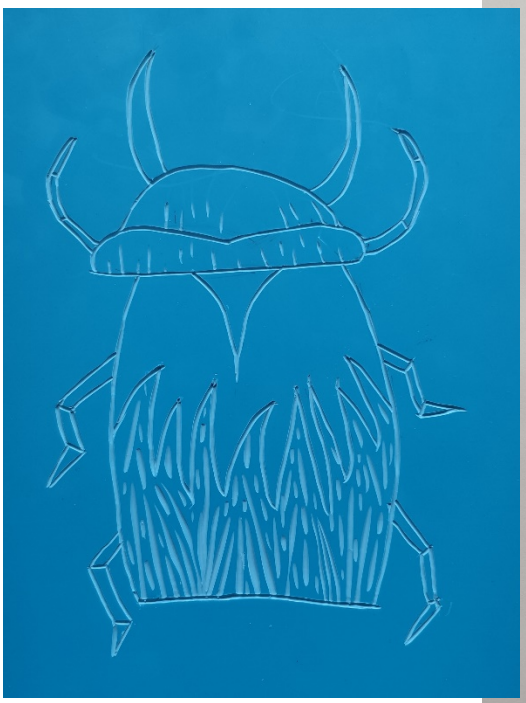

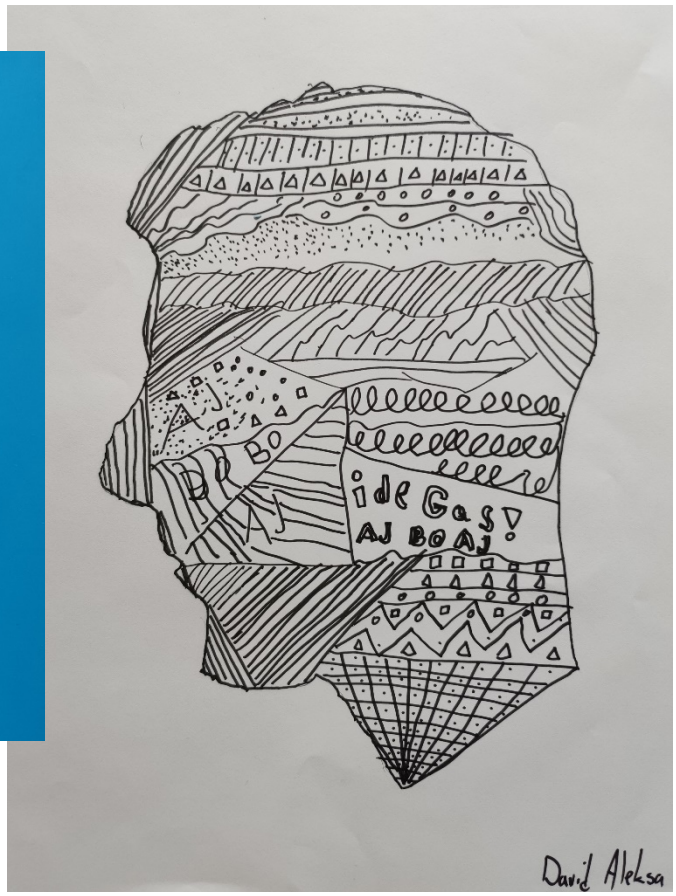

David Aleksa

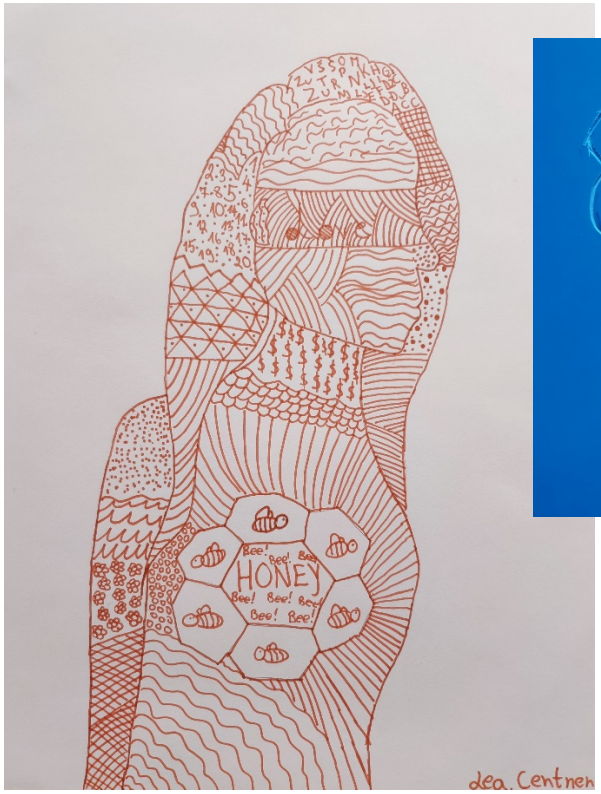

Lea Centner

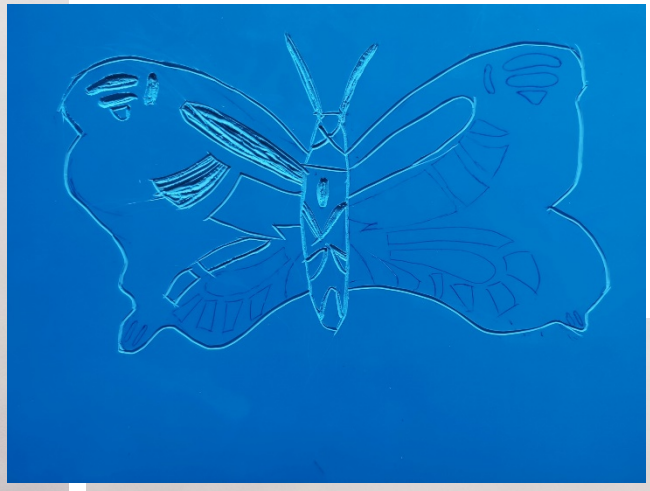

Vladimir Krasnik

Lea Lovasić

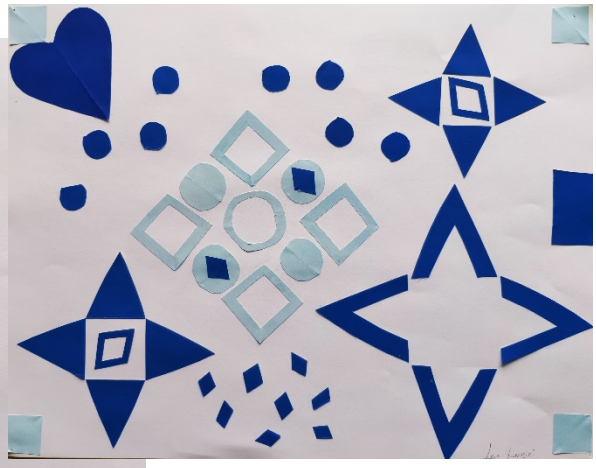

NAŠI LITERARNI RADOVI

Prvi pisani rad u petom razredu bilo je pismo sebi samima četiri godine u budućnosti, tj. svome budućem *ja*, aktivnost koju smo proveli s tadašnjom razrednicom Nadalinom Idek. Pisma su zatim zapečaćena i pohranjena u vremensku kapsulu koju smo otvorili na kraju osmog razreda, samo nekoliko dana prije kraja nastavne godine.

Jedino je ispravno, stoga, naša pisma prenijeti u njihovom izvornom obliku, sa svim njihovim optimizmom, bajkovitošću i savršenim nesavršenostima, uključujući i one stilske, kao i pravopisne.

Štoviše, pojedina su pisma nedovršena, otvorenog završetka, kao savršena metafora ideje da smo se nalazili tek na početku jednog novog i nepredvidivog puta...

Ovo smo *mi* koji smo pisma pohranili u vremensku kapsulu...

18.9.2017.

Draga Lea!

Za četiri godine Jakov i Luka biti će nogometaši. Ja ću imat 14 godina. Moja sestrićna Lorena imat će 7. godina. Krenut će u prvi razred. Za četiri godine više neće biti auti na benzin nego auti na struju. Više neću ići u Čakovce u školu. Više neću vidjeti svoju simpatiju. Moja sestra Ena imat će 16 godina.

Sve će se promjeniti!!

Lea Centner, 5. razred

18.9.2017.

Za 4 godine neće biti benzina, Njemačka će postati slavna, bit ću smješniji, u zadruzi ne bi imali pomagaće. Kuća će mi biti gotova, a ja ću biti velik i svi ćemo biti bogati. Nat ću si možda neku curu. Moja nova kuća će biti gotova, odlično ću crtati i u Berku i okolnim selima zatvorit će se škole. Volio bi imati mnogo, mnogo mačaka.

Radit ću skupture od FIVE NIGTS AT FREDDY i BENDY AND INK MACHINE. I bit ću osmi razred (tužno). Godine će brzo proći i bit će samo sjećanje na to (još tužnije).

Zoltan Ello, 5. razred

18.9.2017.

Dragi ja nadam se da si došao do 10K suba!

i da će te tvoji podržavati.

Nadam se da će da ćeš imati sreće.

Također nadam se da će Ivano king 123 doći do 10K suba.

Još malo se moj brat ženi i nadam se

Nadam se da ćemo

Luka Jokić, 5. razred

18.9.2017.

Dragi Jakove,

Za četiri godine

će te zvati u reprezentaciju, kupit će te Manchester united i imat ćeš naj ljepšu curu i auti će biti profesionalni i sportski. Svi ćemo po

Jakov Kujundžić, 5. razred

18.9.2017.

Draga Lea! Za četiri godine ćeš imati 14 godina, imat ćeš dečka i bit ćeš dobar đak. Kad odrasteš bit ćeš ljepša i pametnija. Više ćeš slušati. Nećeš više praviti nered, ostavljati stvari pred sobom i spremati ono što izvadim van. Dečko će ti biti dobar i slušat će te. Postat ćeš servirka. Nećeš više pričati i smijati se pod satom.

Lea Lovasić, 5. razred

18.9.2017.

Dragi Luka

Za 4 godine ćeš biti pro nogometaš

Za 4 godine ćemo ja i Jakov biti smetlari

Za 4 godine će se moja sestra ženit

Za 4 godine neće biti auta

Za 4 godine će biti veći i drugačiji mobiteli

Za 4 godine će početi 3 svjetski rat

Luka Mitrović, 5. razred

18.9.2017.

Za 4 godine ću imat traktor i pomagat tati oko njiva i hranjenja svinja i da ću dobit kvad.

Možda ću imat farmu svinja i puno traktora

Možda ću imat puno hektara zemlje i radit na velikoj farmi

David Aleksa, 5. razred

18.9.2017.

Znači 2021 godina je... Kako je?

Jesu li svinje poletjele? Jel su mobiteli još uvijek stvar? Na ozbiljniju temu... Draga Rebeca, kako si? Još uvijek voliš konje? Ne znam šta da kažem... Jesi li odlučila koju srednju ćeš ići? Jel Bimbo još uvijek dosadan? Mateo se oženio? Imaš li još uvijek ljubav za crtanje?

Voliš li igrice? I dalje te muči pričanje s ljudima? Imaš li nove prijatelje?

Imam puno pitanja... Ali buduća ja...

Sretno ti! Znam da će srednja biti teška ali sigurna sam da će te cijela obitelj podržati. Tako da, sretno ti (i nagovori dedu da one stare kazete osposobi, molim te)

Pozdrav!

Rebeca, 2017

Ella-Rebeca Bataković, 5. razred

...a ovo smo *mi* koji smo, četiri godine kasnije, pisma ponovno pročitali.

OSTALI LITERARNI RADOVI

SLOBODA

Prije ove epidemije covid 19 ja i moja obitelj nismo ni slutili da će ta opasna i grozna bolest doći i u Hrvatsku. Ti prethodni tjedni bili su veseli i sretni: išli smo u školu, putovali smo u gradove, družili smo se s prijateljima sve dok se ta bolest i prvi oboljeli nisu pojavili i u Hrvatskoj.

Tada je sve počelo: opasnost, borba protiv virusa, strah, zaštita. Svi su se u početku bojali. Moja obitelj i ja nismo išli nigdje, bili smo uplašeni. Bojali smo se jer smo znali da postoje ljudi koji ni ne znaju da je imaju i bojali smo se jer ju nismo mogli opipati ili vidjeti.

Ja sam se također bojao i nisam izlazio nigdje osim u dvorište i u vrt. Svi smo se bojali. Nismo posjećivali nikoga. Bili smo zatvoreni. Moj otac je išao raditi, ali on se nije bojao jer je održavao distancu i mjere zaštite. Moja mama i ja smo ostali kod kuće. Ja sam učio on-line a mama je kuhala i spremala. Tijekom uskrsnih blagdana pomislio sam da ćemo možda moći posjetiti bližnje i da će korona nestati, ali ništa od toga. Bili smo u kući, samo su ujak i ujna došli. Nije nam bilo dopušteno posjećivati jedni druge. Nakon Uskrsa osjećao sam malo veću čežnju za slobodom jer mi je postalo dosadno u kući. Nekada sam vidio svoje prijatelje vani, ali sam smatrao da trebam ostati sam. Bojao sam se. Bio sam sam.

Nakon nekoliko tjedana sve se počelo smirivati, oboljelih je bilo sve manje, dozvoljena su manja okupljanja, posjećivanja i odlasci. Samo to za pravu slobodu. Dosadilo mi je biti kod kuće, samo pisati i učiti. Htio sam vidjeti svijet, gradove i posjetiti bližje. Kažu da je sloboda mogućnost samostalnog, nezavisnog djelovanja, mogućnost samoodređenja čovjeka. To prva dva mjeseca nisam mogao učiniti. To nije bio moj izbor. Nisam mogao ići nigdje bez zaštite.

Pomislio sam da je ovo najgora stvar što se mogla dogoditi. Bolest može oduzeti slobodu. Ali nakon par dana sam mnogo više razgovarao s roditeljima. Shvatio sam da je ova bolest oduzela slobodu kretanja, ali je dala i veću mogućnost i slobodu razgovora s roditeljima i zajedničkog obiteljskog druženja. Bolest je oduzela i slobodu

odlazaka na svete mise, ali je osnažila vjeru i molitvu vjernika diljem svijeta da se sve ovo smiri. Nije bilo lako, ali preživjeli smo. Mnogi kažu da je ovo najgore, ali drugdje je bilo i gore. Rekli su nam da će se smiriti, i smirilo se. Krajem ovog mjeseca sve je počelo opet raditi: ljudi su se vraćali na posao, trgovine i slastičarne su se otvarale i slično. Čuo sam od nekih „napokon slobodan“ pa sam se zapitao jesu li bili zatočeni. Mi nismo bili uopće zarobljeni ili zaostali za svijetom. Mnogi su pali u različite depresije jer nisu bili slobodni? Ova epidemija covid 19 nije nas uopće uništila. Istina, mnogi su u svijetu ali i u našoj domovini umrli, ali zašto? Da su se ljudi više čuvali, ne bi možda bilo toliko mrtvih. Ovaj virus nam je pokazao kako uvijek moramo biti oprezni što god bilo u svijetu. On je mnoge obitelji ponovno spojio i naučio ih zajedništvu i slozi.

Virus je ujedno i pomogao svijetu da se oporavi od ljudskog zagađivanja: dupini su se vratili u Italju, ozonski omotač se obnovlja, rijeke i mora su se pročistili, vidjeli smo da nije uopće bilo mnogo vrućina ili naglih promjena vremenu. Nakon ove pandemije svi ćemo se opet normalno družiti, zaželjeli smo se jedni drugih i biti ćemo sretni da se opet vidimo.

Ova kriza nam uopće nije oduzela slobodu, već je pomogla mnogim ljudima da se zbliže i pomogla je Zemlji da se oporavi. Mnoge zaraćene zemlje i države su se smirile i zajedno djelovale da zaustave daljnje širenje ove bolesti.

Moj zaključak o ovome svemu je sljedeći: „Korona je usmrtila mnoge ljude, ali je i pomogla Zemlji i mnogima u zbliženju i zajedničkoj borbi.

U izolaciji smo shvatili što je uistinu prava SLOBODA!

ZOLTAN ELLO

7. razred

SLOBODA

Što je uopće sloboda? Mnogi će reći da je sloboda kada možeš raditi što poželiš, imaš sve omogućeno, jednostavno si slobodan. Mislim da je sloboda mnogo više od toga, jer najvažnije je biti slobodan u smislu da ni o komu ne ovisiš, a još je važnije da si slobodan iznutra.

Za većinu sloboda znači upravo ono što sam rekao. No, nitko ne razmišlja, primjerice, na djecu, žene, starije osobe ... koji su na neki način zarobljeni od strane svojih roditelja, muževa i slično. Oni nisu slobodni ni na koji način. Ne mogu ni zamisliti kako je njima kada ih netko konstantno zlostavlja i na neki način zarobljava. Mi, ljudi, zapravo nismo svjesni koliko smo sretni i slobodni. Slobodni smo kada možemo putovati, ići u školu, družiti se. Kada se malo osvrnem oko sebe vidim koliko ljudi zapravo nije slobodno i koliko ljudi muči sloboda odnosno nesloboda. Kada sam slobodan, zapravo imam sve, samo to ne primjećujem jer nikada ne razmišljam o tome na taj način. Kada pišem ovaj sastavak shvaćam koliko smo sretni i slobodni zapravo.

Da se vratim na žene i djecu koje sam spomenuo. Sve više u svijetu čujemo „otac pretukao dijete do smrti' ili 'muž ugušio ženu '. Gdje je tu sloboda? Nit' je slobodno to dijete bilo prije smrti, kao ni žena niti muž/otac koji im je to napravio. Da je on bio slobodan i imao unutarnji mir i u krajnjem slučaju da je bio stabilan, takve stvari se ne bi događale. Uz tu temu možemo povezati i današnju situaciju u vezi s korona virusom. Kada smo bili u karanteni, kada se nismo smjeli družiti, odlaziti u škole, kafiće ... nismo bili slobodni i jedva smo dočekali dan kada se sve počelo otvarati. Iako i sada nismo potpuno slobodni, ipak nam je lakše nego što je bilo. Nadam se da će ljudi početi shvaćati što znači biti slobodan i uživati u slobodi koju nam svijet pruža. Situacija koju proživljavamo danas opomena nam je da naučimo i znamo cijeniti što znači biti slobodan.

Mislim da je sloboda kao takva najvažnija sastavnica našega života i da uistinu trebamo to prihvatiti i početi se ponašati u skladu s time. Naravno i činjenica da trebamo biti odgovorni uz svu slobodu na ovom svijetu nikako se ne treba negirati.

Najsretniji sam kada sam slobodan i kada mogu uživati u svemu što radim. Zapravo, mi djeca (moji prijatelji i ja) uživamo najviše slobodne, ali mislim da će nam ona itekako trebati kada budemo stariji i da ćemo biti zahvalni roditeljima i svima koji su nam tu slobodu omogućili.

JAKOV KUJUNDŽIĆ, 7. razred

ŠTO JE SLOBODA?

Sloboda je riječ koja obuhvaća puno toga. Postoji sloboda govora, sloboda glasa, sloboda kretanja, i tako dalje... Za svakog čovjeka, sloboda znači nešto drugo. I, ako mene pitate, na svoju slobodu se nikada nisam osvrtala, pa čak ni bila zahvalna na njoj.

U ovo vrijeme, svi jako cijenimo svoju slobodu. Sloboda može biti šetanje psa, odlazak na kavu, izlazak s prijateljima … sloboda je drugčija za svakoga. No, sloboda je pravo svakoga čovjeka. Pa, evo vidite, kako smo svi malo poludili u ovoj karanteni? Svima nam nedostaje ta sloboda, čovjek ne može funkcionirati bez nje.

Za mene je sloboda šetnja vani, na livadi s puno cvijeća, na suncu s mojim prijateljima ili obitelji. Ovakvi sunčani dani su za mene sloboda. Sloboda mi je i nešto skromno kao odlazak u trgovinu ili nešto manje skromnije kao odlazak na ljetovanje. Provođenje moga rođendana s obitelji je za mene sloboda. Sloboda je za mene čak i nešto smiješno kao kraj školske godine. To je za mene sloboda, ali, ja sam htjela saznati nešto više pa sam pitala svoje prijatelje i obitelj što je za sve njih sloboda? Za moju mamu, sloboda je vikend bez posla. Sloboda joj je kada ja sama operem posuđe, kada stavim odjeću da se suši, kada iznesem smeće. Za mog ujaka Maria sloboda je vježbati, ići u kafić kod moga drugoga ujaka. Ali pak za mog ujaka Matea, sloboda je vikend kada ne mora raditi dugačke i smiješne smjene. Za moju baku i djeda sloboda je kada smo svi na okupu i družimo se, kada nitko nije zauzet, kada svi pričamo o našem tjednu. Za moju prabaku sloboda je kada može nakon dugačkog dana sjesti i pogledati vijesti. Za mog ujaka Martina sloboda je vikendom ići na kvizove i igrati ih i s nama na nedjeljnom ručku. Sloboda za mog ujaka Marina je igrati igrice bez ometanja (moja prabaka voli ometati njegovu slobodu). Za moje prijatelje sloboda je jako jednostavna i očekivana: vikend bez zadaće, bez škole i druženje s prijateljima! Pa čak i za mog psa, sloboda bi bila kada ga izvedemo u šetnju, ili kada ga pustimo da trči.

Pa, eto. To je sloboda. Svi je imamo i svi je volimo. Nekima jako jednostavna, tako mala no tako važna. Toliko definicija za tu riječ, a tako je jednostavna.

A, što je vama sloboda? Bez obzira što vam sloboda bila, ona je vaša i trebate ju više cijeniti.

ELLA-REBECA BATAKOVIĆ

7. razred

Draga Anna,

pročitao sam tvoj dnevnik i ne mogu ni zamisliti sebe u sličnoj situaciji, kamoli istoj u kakvoj si ti bila. Za početak ti se na neki način želim zahvaliti jer mislim da je ovo jedan od rijetkih kvalitetnih prikaza kako je zapravo izgledao Drugi svjetski rat. Oduzeto ti je djetinjstvo, igre sa svojim vršnjacima, smijeh… Sve to oduzeli su tebi, ali i svoj djeci koja su bila Židovi. Djela koja si činila da bi tvoja obitelj imala što jesti, da ne bi ubili tvoga oca, uistinu su vrijedna svega. Vjerujem da si, kao i sve djevojčice tvoje dobi, htjela imati dugu, lijepu kosu, lijepu odjeću i ostalo. Nisi ništa od toga imala. Tvoja sestra bila je mamina miljenica. Voljela si ju najviše, a toliko ti je smetala. Nitko te nije mogao razumjeti, niti htio shvatiti tvoje probleme. Osjećala si se u jednom trenu manje vrijednom, to sam primjetio kada si se žalila da majka više voli Margot nego tebe.

Kroz knjigu sam shvatio koliko besmislene želje i ideale mi ljudi danas imamo. Novi mobiteli, auti, markirana odjeća i sve to se uči djecu odmalena. Svi se sjete one izreke "zdrav čovjek ima tisuću želja, a bolestan samo jednu" kada su bolesni ili kada je netko njihov u lošem stanju. Tvoje su želje bile skromne, a opet toliko velike, da završi rat i da živite normalan život. Izrazito si jaka psihički. Toliko proplakanih i neprospavanih noći i suze, samo zbog nečije mržnje i želje za istrebljenjem Židova, naroda, koji ni po čemu nije manje vrijedan od bilo kojeg drogog naroda.

Bila si zatvorena s još pet ljudi u sobici u kojoj mi, današnja djeca, ne bi izdržali dva dana, a ne mjesece i godine poput tebe. Ne bih htio da se ovo pismo oduži, a mogao bih pisati satima. Nadam se da se nikada neću osjećati ili naći u situaciji u kojoj si ti bila.

Hvala ti, Anna, što si pisala svoj dnevnik. Hvala ti što se iz svake tvoje rečenice može nešto naučiti. Mi mlađi sigurno ne možemo tvoju knjigu shvatiti kao netko od trideset ili četrdeset godina, ali sigurno poruku shvatljivu nama možemo izvući. Za kraj, mogu samo reći da svi ideali ovoga svijeta ne vrijede suze jednog djeteta.

Tvoj čitatelj, Jakov.

(Dnevnik Anne Frank)

JAKOV KUJUNDŽIĆ

8. razred

Draga Anna,

dugo tako sjedim i razmišljam što bih ti pisala. Teško pronalazim riječi kojima bih izrazila svoje osjećaje. Žao mi je što je tvoj život završio tako brzo i žao mi je što sada ne možeš vidjeti koliko je tvoj Dnevnik (tvoja Kitty) važan dio obvezne školske lektire u cijelom svijetu. Znam da bi ti bilo drago vidjeti to, ali život je nekada jako okrutan.

Ja mislim da si ti bila jako hrabra. Kolikogod ti je bilo teško i kolikogod okolnosti izgledale beznadno, ti si se uvijek nadala najboljem i nastojala živjeti život normalno koliko si to mogla. Najteže mi je bilo kad sam čitajući prvi dio knjige saznala da si imala sretno djetinjstvo, ispunjeno zabavom, druženjem s prijateljima, razgovorima s Harryjem, razmišljanjima o školi i svojim učiteljima. Prisjećala si se samo najljepših trenutaka, iako je već tada u Nizozemskoj vladao nacistički režim.

Ja uvijek stojim iza toga da svako dijete ima pravo na djetinjstvo i na zabavu, tj. na život u kojem se ne mora brinuti ni o čemu drugom osim škole, svojih prijatelja i gdje će sutra otići s njima. Nažalost, tebi je to oduzeto. Ti si bila jako zrela i stvarno ti se divim jer ja ne mogu ni zamisliti kako je živjeti skriven u strahu, odjedanput se iseliti iz svog toplog doma u sklonište neznajući kada će te netko naći, neznajući kako su tvoji prijatelji i svi ostali koji možda nisu imali takvu sreću. Znam da si se u skloništu osjećala neshvaćeno i znam da je bilo teško bez prijatelja i s obitelji koja te kritizira, ali ja ti samo želim reći da mi je tvoj dnevnik puno pomogao da shvatim kako je to tada zapravo bilo i kako je rat strašan.

Puno te pozdravlja i misli na tebe tvoja čitateljica, Rebeca!

(prema Dnevniku Anne Frank)

ELLA-REBECA BATAKOVIĆ

8. razred

GDJE SE KRIJE LJEPOTA

Kada čujemo riječ ljepota pomislimo na nečiji vanjski izgled, ali ljepotom se smatra i kakav je netko, ljudske osobine, ljudska djela, izražavanje... ljepota je i priroda. Kada zamislim prirodu, sve što zamišljam je lijepo i opuštajuće.

Smatram da su priroda i ljudske osobine najveća ljepota. Ima puno prirodnih ljepota kao što su more, rijeke, jezera, polja, šume, potoci, slapovi, travnjaci, planine, cvijeće… Priroda je za mene jako opuštajuća. Možemo gledati kako vjetar njiše grane drveća, kako lišće pada i slušati njegovo šuškanje, možemo se penjati na planine i još puno toga. Sve što je vezano za prirodu je zabavno, lijepo i opuštajuće. Postoje ljudi koji se dive prirodi i njezinoj ljepoti i brinu se o njoj, a ona im zauzvrat daje mjesto za zabavu i lijepa sjećanja. Postoje i ljudi koji ne mare za prirodne ljepote i onda bacaju smeće i uništavaju prirodu. Takvi ljudi nisu osviješteni o njezinoj vrijednosti i ne znaju koliko zapravo njihovo zagađivanje šteti prirodi i biljkama i životinjama na tome prostoru. Ljepotu prirode također čine razne biljke i životinje. Bez biljaka i životinja naša priroda ne bi imala ovu ljepotu i ne bi bila ovako vesela, puna biljaka i zelenila i raznih životinja. Smatram da je najljepša ljepota prirode gledanje zalaska sunca i slušanje šuma valova na moru, jezeru, rijeci.

Ljepota se također krije u ljudima. Svi ljudi imaju svoju ljepotu koja je svojstvena svakoj osobi. Kakvi god da smo i koliko god da smo različiti, imamo svoju ljepotu. Ljepota se krije i u osobinama. Postoje ljudi s pozitivnim i s negativnim osobinama. Neki ljudi su smiješni, neki zabavni, neki dragi i ljubazni, a neki su pesimisti i stalno misle o nečemu lošem jer ne shvaćaju ljepotu života. Svi vole kada je netko prema nama ljubazan, drag, dobar i želi pomoći jer su ljudi društvena bića koja vole pažnju. Prvo trebamo gledati svoje osobine, a ne kritizirati nekoga drugoga. Kada naše osobine budu samo pozitivne i lijepe, tada će i ljudi oko nas imati lijepe i pozitivne osobine i svi ljudi će se slagati. Druge ljude uvijek možemo usrećiti lijepim djelom i nekom lijepom željom. Ljudi mogu biti lijepi svojim vanjskim izgledom, ali nikada ne znamo što netko osjeća ili misli. Nekada te misli mogu biti pozitivne, a nekada negativne. Ljudi često sude druge ljude po njihovom izgledu, a ne znaju njihovu unutrašnju ljepotu, ljepotu osjećaja, dijela i osobina. Nikada ne trebamo suditi druge ljude na osnovu njihova izgleda ili njihovih osobina koje nam nisu bliske jer su svi ljudi

drugačiji i nitko ne može biti potpuno isti. Trebamo poštovati sve i svakoga i ako nam se njegove osobine možda ne sviđaju, ne trebamo ga zbog toga ne poštovati.

Sve ljepote su bitne i trebamo ih čuvati. Svaka ljepota je posebna na svoj način i zato trebamo njegovati da budu još bolje i ljepše i tada će cijeli svijet biti ljepši i sretniji.

LEA CENTNER

8. razred

GDJE SE KRIJE LJEPOTA?

Ja ljepotom smatram sve što me okružuje. Kad god idem negdje, volim promatrati okolinu u kojoj se nalazim.

Često prolazim pored oranica na kojima srne brižno čuvaju svoje male. Isto tako promatram kako se kod nas u našim krajevima zlatno klasje njiše i kako visoki suncokreti krase naše oranice. Volim provoditi vrijeme u prirodi baš iz toga razloga što u prirodi ima najviše ljepota. U jesen često odlazim sa svojim tatom u šumu brati vrganje. Uvijek se rado vraćam tamo, jer da nema takvih malih i velikih bića u šumi koja ju krase ništa ne bi bilo takvo. Kada sam bio na moru sa svojom obitelji, znao sam se buditi rano kako bih vidio svitanje, tj. izlazak sunca iznad mora pa bih ostao budan sve do večeri kako bih vidio prekrasni zalazak sunca, sve dok ga ne pretekne noć. Preko dana bih se šetao po plaži i gledao kako valovi prolaze jedan za drugim, jedan po jedan. Na moru sam često viđao i male račiće koji bježe i skrivaju se pod pijesak. Tako sam jedan dan otišao u malo dublju vodu kako bih mogao vidjeti i pokoju ribicu. Vidio sam tada puno algi, morske trave i raznih školjaka različitih boja i veličina.

I tako idu i dani i mjeseci i u svakome od njih otkrijem barem jednu novu ljepotu. A kada dođe zima i sve zamiriše na pečene čvarke i kobasice, sve se češće osvijestim kako je sve u ovom životu lijepo. Sve se zabijeli, pahulje padaju i nastane osjećaj kao iz bajke.

Kada se sutra ujutro probudim, jedva čekam otkriti nešto novo što me taj dan očekuje. I znam, bit će posebno i lijepo. Neću se razočarati.

DAVID ALEKSA

8. razred

LJEPOTA I ZAŠTITA PRIRODE

Ljepota se krije u svemu i svakome. Ljepota je nešto neprocjenjivo i prekrasno. Ljepota je u prirodi, osobama, umjetnosti i u svemu što okružuje čovjeka.

U prirodi ljepota je u svemu oko nas, u cvijeću, planinama, životinjama, vodi ... i mogao bih tako do sutra nabrajati. Ako nekom nije lijepa priroda, barem mu mora biti lijepo kako je sva ta priroda nastala, počevši iz ničega i to bez čovjeka. Priroda je sva lijepa i svakim danom postaje sve ljepša, samo da se ne miješa čovjek. Čovjek je nakon mnogo godina svog boravka na Zemlji, počeo uništavati prirodu svjesno i nesvjesno. Svjesno je čovjek počeo rušiti šume, ubijati životinje, graditi građevine koje štete okolišu i ima još bezbroj primjera. Nesvjesno je čovjek počeo i zagađivati vodu, prirodu i još uzrokovati globalno zagrijavanje čime na kraju samom sebi škodi. No, ja ne kažem da je svaki čovjek takav, ali nažalost većina je. Neki ljudi su shvatili da zagađuju prirodu i uništavaju njezinu ljepotu. Tako da su se ti ljudi počeli mijenjati i štititi prirodu, ne jesti meso jer nam danas to više nije toliko potrebno kao što je bilo nekada, ulagati u skupljanje smeća i protestirati protiv rušenje šuma, poticati na sađenje biljaka i drveća, na istraživanje stvari koje nam isto tako pomažu, ali ne škode toliko prirodi. Dobro je što su se neki ljudi osvijestili i shvatili da sojim djelovanjem uništavaju prirodu i počeli ekološki razmišljati i činiti.

Sve to što čovjek sebično napravi, zvuči loše i kao da prirodi i nama nema spasa. Ali ima. Svijet bi mogao postati boljim mjestom kad bi se još više ljudi osvijestilo i počelo voljeti prirodu štiteći je od zagađenja.

Volimo prirodu jer priroda to smo mi!

VLADIMIR KRASNIK

8. razred

GDJE SE KRIJE LJEPOTA

Prvo na što sam pomislio kada sam pročitao temu, bila je priroda. Za mene se ljepota krije u prirodi, tj. u šumama, jezerima i planinama. Kada si u prirodi, promatraš drveće, slušaš cvrkut ptica i opuštaš se. U svakom trenutku godine priroda je lijepa na svoj način i svako godišnje doba ima svoje značenje.

U jesen sve polako „umire“ i opada lišće s drveća, a preko zime sve je zaleđeno i prekriveno snijegom, a neke životinje spavaju zimski san. U proljeće se sve ponovno budi i rastu mlade biljke i cvjetovi plodova na drveću. Životinje u proljeće dobivaju mlade. I tako se priroda vrti ukrug.

Priroda je čovjekov prijatelj, ona ne samo da nas iscjeljuje, već nas i uči mudrom odnosu prema životu. Boravak u prirodi za mene ima posebno značenje. Ja se u prirodi opuštam i zabavljam. U jesen gledam kako opada lišće, a u proljeće kako se sve budi. Ljepotu prirode ne čine samo šume, jezera, planine, nego i životinje u njoj. Da nema životinja, priroda ne bi bila ovakva kakva jest, bila bi pusta. Priroda je najljepša ujutro i navečer. Ujutro možemo vidjeti kako se sve budi, a navečer možemo uživati uz zalazak sunca. Smatram da je priroda nešto najljepše i da bi ljudi trebali provoditi više vremena u njoj.

Ljepota se ne krije samo u prirodi nego i u ljudima. Postoje ljudi s dobrim i lošim osobinama. Postoje ljudi koji vole prirodu i provoditi vrijeme u njoj, a postoje ljudi koji ne mare za nju i zagađuju ju jer nisu svjesni koliko štete nanose biljkama, životinjama a ponajviše sebi.

Ljudi mogu biti lijepi svojim vanjskim izgledom, ali nikad ne znamo što netko osjeća. Ljudi često osuđuju nekoga promatrajući njegov izgledom, a ne znaju kakva je ustvari osoba, što misli, što osjeća.

Ljepota se krije u prijateljima, druženju i izlascima s njima jer da nema njih, bili bismo sami i usamljeni u naša četiri zida.

LUKA MITROVIĆ

8. razred

GDJE SE KRIJE LJEPOTA?

Gdje se krije ljepota? Sjedim i gledam u naslov i prvo što mi pada na pamet:”Pa, ljepota se ne krije. Kako je moguće skriti nešto lijepo?” Hodam ulicom, vidim lijep cvijet, lijepa kuća, lijep sunčan dan, pa sve je lijepo! Postoji i unutarnja ljepota o kojoj se vrlo malo ili nimalo ne govori, a često je i ne primjećujemo. Unutarnja ljepota i jest ona prava, iskrena i vječna. Sve druge vanjske su prolazne, nestaju s vremenom.

Otkako znam za sebe volio sam loptu. Najdraži poklon mi je bila lopta. Volio sam sve igre s prijateljima, ali nogomet mi je bio i ostao najbliži srcu. Tako je i danas kada sam, mogu reći, odrastao. Igram nogomet i mnogi kažu da sam ponajbolji u ekipi. Naravno drago mi je zbog toga, lagao bih kada bih rekao da nije, sve mi to godi. Pa kome ne bi bilo! Zbog čega bi onda bilo uloženo toliko truda, odricanja, treninga ako se ne bi vidio rezultat. Jako puno stvari sam se već odrekao, a tek se par godina ozbiljno bavim nogometom. Ništa od ovoga što sam nabrojao ne bi mi bilo važno da nemam osjećaj ljepote, sreće, zadovoljstva i ljubavi iznutra. Taj osjećaj iznutra mi daje neku snagu koju ne mogu opisati riječima, kao da postoji neki glas koji mi govori “možeš ti to”. Zeleni stadion, golovi, tribune, ma ništa lijepše. Trener, moji suigrači, utakmice svi su oni dio te cjeline koja mene čini sretnim i stvara mi ogromno zadovoljsto, toliko da se nadam da ću se uspjeti cijeli život baviti time pa tako i živjeti od toga.

Ma nije to nikakva skrivena ljepota. Što dalje pišem ovaj sastav otkriam tu ljepotu u sebi, ali ona se uvijek nekako ocrtava na našem ponašanju, gestama, djelima i na našem pogledu na život I cijelo se vrijeme bori da izađe iz nas i pokaže se svima oko nas. Mi se moramo malo potruditi i pronaći tu ljubav u nekome ili nečemu. Moramo tu unutarnju ljepotu pustiti da izađe iz nas, a mislim da ju svaki čovjek ima.

JAKOV KUJUNDŽIĆ

8. razred

GDJE SE KRIJE LJEPOTA?

Ljepota - jedna riječ koja je danas toliko važna baš svima. O ljepoti se da raspravljati. Kada govorimo o ljudskoj ljepoti, vjerujem da je ona subjektivna. Ja možda mislim da su plave oči odraz ljepote, a netko možda vjeruje da su to zelene oči ili pak smeđe. Svatko od nas je drugačiji i vjerujem da nas to čini tako jedinstvenima i tako lijepima.

Ljepota ne mora uvijek biti nečiji izgled, naprotiv, ljepotu se može naći u nečijim lijepim riječima, u njihovom izražavanju, njihovom stasu ili zvuku njihovog osmijeha. Pretpostavljam da svi imamo neke standarde ljepote, priznavali to ili ne. U dobu kada postoje društvene mreže kao Instagram, Facebook, itd., vjerujem da smo se svi ponekad znali uspoređivati sa slikama koje tamo vidimo. Ja sama znam da sam to radila, a znam i da su moji prijatelji. Tu dolazimo do jedne loše stvari koju ja nazivam – „standard ljepote“. Znat ćete o čemu pišem kad vam pojasnim. Za žene je to vitko tijelo, glatka, sjajna kosa, pune usne, lijepe, velike oči; mogu beskrajno nabrajati. Svi smo vidjeli one fitness trenere koje izgledaju savršeno – ali to nije uvijek tako. Ne mora ljepota uvijek biti jedna stvar, niti mora biti neki ideal. Ovo će možda zvučati malo otrcano, ali, ljepota se krije u nama samima. Nije ona vanjska, naravno,, može biti i vanjska, jer vjerujem da svi imamo specifičan tip ljepote i da nitko za sebe ne bih trebao misliti da je ružan. No, samo gledajući naše različitosti, naše interese, naše hobije, kako nam oči počnu svjetlucati kada govorimo o nekoj temi koja nam je draga srcu. To je ljepota, tamo se ona krije.

Ljepotu treba nalaziti u malim stvarima, u onima o kojima možda ne razmišljamo svakodnevno. Treba uzeti jedan trenutak svaki dan i razmišljati o tome kako smo svi mi stvoreni savršeno, do zadnje molekule DNA, i da se naša ljepota ne krije – ona svaki dan izlazi na vidjelo pred stotinama ljudi. To je nešto što smo možda zaboravili, nije više norma biti samopouzdan i reći si:„Pa da, ja sam baš lijepa osoba! Imam lijepe oči, a moji prijatelji mi uvijek kažu kako sam brižna!“ ali svakako bi trebali to početi raditi. Dobro, shvaćam i ja da je nekim ljudima to teško. Možda oni nemaju isto mišljenje kao i ja, možda se za njih ljepota krije u biljkama, u prirodi oko nas ili u životinjama. Možda je njima jutarnja rosa najljepša stvar na svijetu, a možda vole popiti čaj na svom balkonu i promatrati ptice kako cvrkuću. I to je jedna vrsta skrivene ljepote!

Što pokušavam reći – ljepota je skrivena svuda oko nas, u nama, u malim stvarima, pa i velikim. Neće svatko imati istu definiciju ljepote jer ona ni nema definiciju. Ona je sve što nas razveseli, sve što nas nasmije, sve što nam se prigrli srcu. Ja mislim da je to baš tako i savršeno. Ipak, nije ljepota neka linearna jednadžba da ju riješimo, ali možda je baš ljepota i u tome što nije.

ELLA-REBECA BATAKOVIĆ

8. razred

GDJE SE KRIJE LJEPOTA?

Ljepota ima mnogo lica i u očima je različitih promatrača. Ljepota je kada ti se dijete nasmije ili dođe k tebi u zagljaj. Ljepota je kada vani u zelenoj travi raste mali cvijetak ili izraz tvojih kućnih ljubimaca kada te ugledaju nakon što dođeš kući. Ljepota također može biti netko tko ti je privlačan ili makar netko tebi poseban. Ljepotu možemo različito vidjeti, ali svima nam je isti onaj osjećaj zadovoljstva.

Za mene je ljepota kada odem k nećacima te mi daju najveći osmijeh jer vide svoga strica. Po meni je upravo njihov osmijeh nešto najljepše na svijetu i uvijek ću ga čuvati.

Kada bih ljepotu mogao sažeti u nekoliko riječi, rekao bih da je to nešto što se treba čuvati, jer nam je svakodnevno potrebna da bismo prebrodili sve životne nedaće, stoga ju čuvajmo kao sebe same.

LUKA JOKIĆ

8. razred

MI MIJENJAMO SVIJET

Mobitel, računalo, laptop. Poslijednjih nekoliko godina sve se vrti oko te tri riječi. Tko će imati bolji mobitel? Čiji će mobitel imati više kamera? Tko će imati najbolju marku? Sve to je zaokupilo naše društvo i općenito cijeli svijet. Tvrtke se natječu tko će proizvesti bolji proizvod i staviti veću cijenu, a mi ljudi tko će kupiti bolje.

Ranije, u mladim danima naših baka i djedova, ništa nije bilo isto. Niti su imali tehnologiju kao mi danas, niti su imali potrebu za njome. Kada su se trebali nešto dogovoriti ili napraviti projekt za školu, prošetali su do prijatelja ili su ga nazvali kućnim, odnosno fiksnim telefonom. Aktivnosti za školu odrađivale su se u školi i to je ujedno bila i jedina komunikacija s nastavnikom. Nije bilo učenja putem pametnih telefona. Jedini izvori znanja bile su knjige, enciklopedije, novine… Pokušavam zamisliti kako bi bilo da ja ili netko od mojih prijatelja danas mora provesti tjedan ili mjesec dana na način kako su živjeli naši stari. Rijetko tko bi uspio u tome. Toliko smo vezani za tehnologiju i to od malih nogu da ne znamo drugačije. Primjećujem da se i stariji, naši roditelji i učitelji sve više oslanjaju na tehnologiju. Mnogi to smatraju nekom vrstom ovisnosti i lošom navikom, što i jest.

Treba razmatrati i drugu stranu priče. Danas se nigdje ne može otići bez mobitela. Tko još koristi kartu na papiru i pomoću nje se snalazi u nekoj stranoj državi? Rijetko tko, gotovo nitko. Primjerice, kako bismo mi posljednje dvije godine pratili nastavu koja se odvijala „online“ da nismo obrazovani u smislu tehnologije. Naše bake i djedovi jednostavno nisu naviknuti na ovakav način života. Neki se snalaze u novoj tehnologiji, a mnogi od njih baš i ne. Mogu navesti primjer mojih baka koje se izvrsno snalaze na pametnim telefonima. Obje žive daleko od svoje djece i unuka i mogu reći da su bile prisiljene naučiti se njime služiti.

Mislim da je to sve normalno s obzirom na vrijeme u kojem se nalazimo. Što vrijeme više odmiče, tehnologija će se sve više razvijati. Ne samo u smislu telefona i laptopa, već će mnogi roboti zamijeniti nas ljude i naša poslovna mjesta. Mi ćemo našoj djeci prepričavati kako je to bilo u naše vrijeme, oni svojoj i tako u krug. Ne treba ovo naše vrijeme smatrati lošim i uvijek razmišljati na način da to loše utječe na nas i naše mentalno zdravlje. Sve što je u granicama normale, nije štetno. I trebamo zapamtiti da mi mijenjamo svijet, ne on nas.

JAKOV KUJUNDŽIĆ, 8. razred

VRATIMO VRIJEME UNAZAD

Imam nekoliko vrlo ozbiljnih dvojbi. Vratiti vrijeme unazad ili ne. Druženje online ili u prirodi. Učenje online ili u razredu. Sve me to u poslijednjih godinu dana pati.

Tehnologija toliko brzo napreduje da nismo ni svjesni što nam koristi, a što šteti. Ja o tome mogu razmišljati jedino kao osmaš.

Mislim da bi učenici bez česte uporabe pametnih telefona bolje učili, bili bi pozorniji za vrijeme nastave i razmišljali bi o tome što nastavnici govore, a ne o nekim slikama ili općenito o internetu. Mislim da bi pronašli neku novu zanimaciju, a ne samo „visili“ na internetu. Vratile bi se neke stare igre i igrali bi se više vani s prijateljima „uživo“, a ne samo „online“. Također primjećujem da bi mnogo manje djece nosilo naočale koje su „dobili“ od računala i mobitela. Možda bi se čak kulturnije i ponašala, odnosno pristojnije govorila i pisala. Učenici svašta „pokupe“ na internetu.

Možda bi život bez interneta mogao biti i teži jer ne bismo odmah saznali neke nove vijesti. Informacije o nekim pojmovima i događajima morali bismo „tražiti“ u knjigama ili novinama. A dobro je poznato da većina djece ne čita novine, a ni knjige nisu svima bliske. Osim toga bez nekih uređaja, kao što je na primjer perilica, teže bismo održavali čistoću.

Dobra strana nekorištenja suvremene tehnologije s internetom je da bismo mogli razviti neke nove vještine koje ne ovise o tome hoće li se isprazniti baterija, jesmo li ponijeli punjač ili je li u blizini utičnica. Bili bismo neovisniji i slobodniji. Bili bismo pametniji i bolje bi se mogli snaći u nekim situacijama. Ljudi bi se više družili i u mnogim bi se poslovima udružili kako bi si međusobno pomogli jer ne bi mogli pronaći neke stvari, naučiti ili saznati kako treba nešto popraviti ili skuhati. Teže bi se snalazili ako bi negdje htjeli putovati ili otići.

Moji baka i djed nisu imali mobitele. Ako im je nešto trebalo pitali su mog ujaka da im pomogne ili da im nekoga nazove. Bakina prijateljica s kojom se družila imala je stari mobitel na tipkovnicu. Moja baka je koristila mobitel jedino kada je bila u bolnici na operaciji. Bez televizora ni ona ne bi mogla. Kako bi pratila serije ili mise?

Kako se vrijeme mijenjalo i donosilo mnoge nove izume, tako su moji djeda i baka nastojali prihvatiti ih. Kada su oni bili djeca, nije bilo ni struje. Mnogo su vremena

provodili vani i igrali se s prijateljima. U selu su bile dramska i folkrolna sekcija gdje su se družili. Baka je pričala da su voljeli ići u crkvu na misu. Tada su se lijepo obukli i to im je bio kao izlazak. U selu je bio nogometni klub pa su se dečki okupljali na nogometnom igralištu.

Danas ljudi nemaju vremena jedni za druge dok su se prije udruživali u poslovima. Suvremeni ljudi često ne misle na druge već samo na sebe, a kada nekome pomognu žele time sebe uveličati.

Volio bih uzeti najbolji dio iz oba svijeta. I život u skladu s prirodom i suvremenu tehnologiju koja ga unaprjeđuje. Nije jednostavno, ali pokušat ću, još imam dovoljno vremena.

ZOLTAN ELLO

8. razred

POBJEDNIČKI LITERARNI RAD PREDLOŽEN ZA DRŽAVNU RAZINU NATJECANJA „EUROPA U ŠKOLI 2021.“

KAD BIH MOGLA VRATITI VRIJEME

Eh … kad bih barem mogla vratiti vrijeme...

Kad bih vratila vrijeme unazad i našla se u vremenu u kojem su bili naše bake i djedovi, iskreno bih se začudila. U današnje se vrijeme nitko više ne druži kao prije. Prije su se svi igrali vani, na ulici ili igralištu. Igrali su razne igre, igre za koje mi danas nismo ni čuli.

Volimo si zamišljati prošlost i sadašnjost. Osobito rado to činimo kada nam bake i djedovi pričaju zgode iz svojega djetinjstva bez interneta, pametnih telefona ili društvenih mreža.

Oni su svoje slobodno vrijeme provodili vani, igrajući se s curama i dečkima. Ma, jednostavno su se družili u svako slobodno vrijeme. A danas? Strašno! Mi svoje slobodne sate, čak i dane, provodimo uglavnom na internetskim stranicama. Pa, zar nam ne bi bilo ljepše igrati se vani s prijateljima?! Ne bi li nam bilo ljepše da više radimo i pomažemo roditeljima, već ovako?! Beskorisno i besciljno!

Moj život bez tehnologije, tj. različitih uređaja jako bi me promijenio. Mišljenja sam da bih bila puno bolja u svemu. Trenutno ni ovako ništa osobito ne postižem, Nemam vremena ni za što, ne družim se puno s prijateljima, ne krećem se na svježem zraku, često sam umorna ni sama ne znam od čega ... Mislim da bih bez sve te tehnologije bila puno sretnija i zadovoljnija. Voljela bih da je danas sve kao kada su moji bake i djedovi bili mladi. Ta bi mi promjena puno značila.

Volim kada moja baka i djed prepričavaju svoju prošlost, kao što su školski nestašluci, druženja s prijatelji, razne igre koje su igrali (pravljenje lutkica od kukuruza, nakita od cvijeća, preskakanje gume, klikeranje i slično), pomaganje roditeljima, putovanja, selidbe, prve ljubavi itd... Bake i djedovi znali su i puno vremena provesti radeći na njivama.

U današnjem svijetu život bez tehnologije bio bi nezamisliv. Bez nje bismo, ne znam hoće li se i ostali složiti sa mnom, više izlazili u susret jedni drugima. Bez interneta smo uglavnom bez problema, jer ih internet često stvara. Danas se bake i djedovi ne znaju baš najbolje služiti tehnologijom. To je za njih nešto što je teško i nerazumljivo, pa čak i nešto čega se plaše. Njihov je svijet bio bolje i sigurnije mjesto bez društvenih mreža. Svijet je jednostavnije funkcionirao, a danas je u strahu.

Pitate se što je danas strah? Danas je strah maltretiranje preko društvenih mreža, sramoćenje putem raznih montiranih slika i fotografija, ogovaranje, nepoznate osobe s kojima se ljudi upoznaju preko interneta i onda se idu naći i to ne prođe dobro... E, toga prije nije bilo toliko.

Današnjem svijetu najviše nedostaje druženja pa su ljudi depresivni što nemaju prijatelje. A zašto? Zato što nemaju vremena za druženje. Previše su ovisni i opsjednuti uređajima i tehnologijom.

Kad bih se barem mogla vratiti u prošlost, u vrijeme kada je sve bilo drugačije i sporije, s puno više neposrednosti i iskrenosti. No, vrijeme brzo prolazi i sve se mijenja. I onda nas iznenadi ovaj virus koji je uspio zaustaviti cijeli svijet i podsjeti nas na vrijednosti zajedništva i iskrenoga razgovora. U svemu tome ima i nečega dobroga. Zar ne?

LEA LOVASIĆ

8. razred

Lea Lovasić, autorica

FOTOVREMEPLOV

Kad smo bili mali...

Onda smo malo narasli...

School Uniform Day, 5. razred

Razredna čajanka, 5. razred

Kićenje bora, 5. razred

Davidov rođendan, 5. razred

Dani kruha,
5. razred

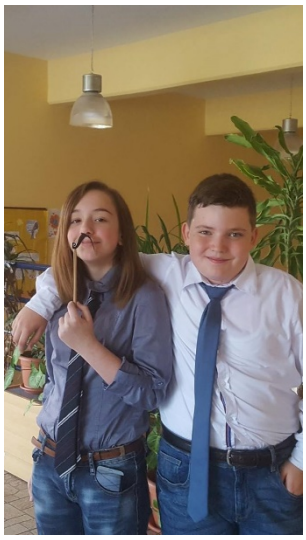

Dan kravate, 5. razred

Traženje pitalica u knjižnici,
5. razred

Maškare, 5. razred

Dan kravate, 6. razred

Pripravak od đumbira i meda za jačanje imuniteta, 6. razred

Zdravi doručak, 6. razred

Dani kruha, 6. razred

Smoothie Day, 6. razred

Učionica u prirodi, 6. razred

Posljednja večera, 6. razred

Ususret Božiću, 7. razred

Maškare, 7. razred

Međunarodni dan materinskog jezika, 7. razred

Projekt „Posadi drvo, ne budi panj!“, 7. razred

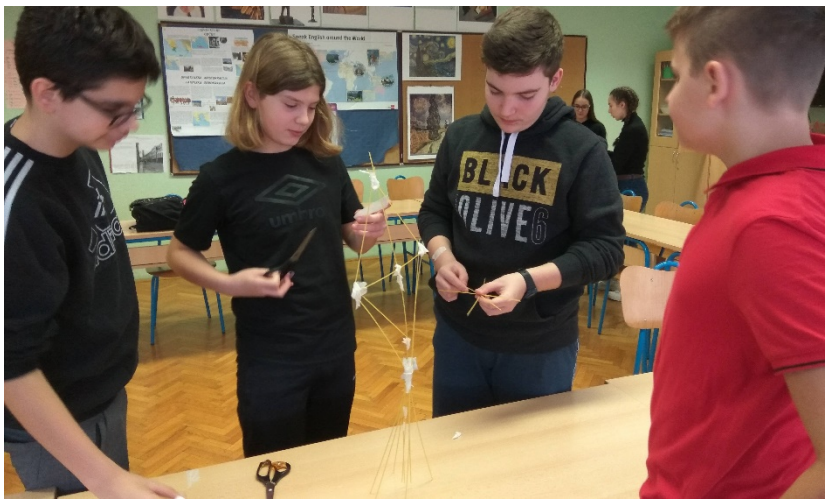

Spaghetti challenge, 7. razred

U sklopu školskog međunarodnog Erasmus+ K1 projekta "Njegovanjem poduzetništva do berbe uspjeha" te oslanajući se na metodologiju strukturiranog tečaja za učitelje „Creative Thinking“ održanog u Barceloni, učenici 7. razreda su u ožujku 2020. godine započeli ciklus aktivnosti usmjerenih k razvijanju kreativnog razmišljanja, samospoznaje i inovativnog rješavanja problema.

Međutim, već je nekoliko dana nakon izvođenja prve aktivnosti (Spaghetti challenge) postalo jasno da će nastava zbog novonastale situacije morati biti organizirana na daljinu putem interneta, tako je i ovaj projekt poprimio jednu novu i neplaniranu dimenziju koja je potrebu za razvijanjem kreativnog razmišljanja učenika (ali i učitelja) i snalaženja u novim i nepoznatim situacijama uzdigla na jednu potpuno novu razinu.

Učenici su stoga tijekom prva dva mjeseca nastave na daljinu proveli niz strukturiranih aktivnosti koje su se kristalizirale u razredni projekt nazvan „Dnevnik izolacije“ u kojem su kroz različite aktivnosti istraživali i opisali svoj život u okolnostima pandemije koronavirusa.

Njihova zapažanja i dojmovi objedinjeni su u prezentaciji kojoj se može pristupiti na sljedećoj adresi:

https://spark.adobe.com/page/oZKw85svQqFsV/

Prezentacija je također dostupna skeniranjem sljedećeg QR koda:

Seciranje bubrega, 8. razred

Dan pečenih kestena, 8. razred

Vladimir Krasnik osvojio je prvo mjesto na županijskom natjecanju iz Njemačkog jezika, 8. razred

Natjecanje u čitanju naglas, 8. razred

Posjet Memorijalnom centru Domovinskog rata u Vukovaru, 8. razred

"GROBLJE TENKOVA"
U SPOMEN SVIM BRANITELJIMA TRPINJSKE CESTE
KOJI SU SVOJIM ŽIVOTOM I DJELOM 1991. GODINE
TRAJNO OBILJEŽILI OBRANU VUKOVARA

Druženje na školskim hodnicima, 8. razred

KROZ OSNOVNOŠKOLSKO OBRAZOVANJE VODILI SU NAS:

UČITELJICE RAZREDNE NASTAVE:

Marija Mađarac

Marina Benić

Tamara Marković-Kovčalija

Tatjana Burčak Blažević

PREDMETNI UČITELJI:

Hrvatski jezik – Ines Peulić; Ana Marija Zulić; Marija Miholjković

Likovna kultura – Dražen Budimir

Glazbena kultura – Nataša Lukač-Dudaš

Matematika – Dajana Zucić; Goran Pahanić

Engleski jezik – Nadalina Idek; Ivan Horvat

Njemački jezik – Vlatka Uranić; Kristina Pavlović

Povijest – Nadalina Idek; Ivan Horvat

Geografija – Maša Vulić; Dragan Jović

Priroda, Biologija, Kemija – Dinka Prusina Nikolić

Fizika, Tehnička kultura – Mladen Sosić

Tjelesna i zdravstvena kultura – Ljubica Glušac-Lukić

Informatika – Pavle Rašić; Ivan Došen

Vjeronauk – Lesja Pap s. Navkratija; Lidija Vuk; Josip Vuk

Mađarski jezik i kultura – Adela Fehir; Katarina Deriš

Rusinski jezik i kultura – Lesya Mudri

STRUČNA SLUŽBA:

Pedagoginja – Valentina Đerfin

Knjižničarka – Izabela Mlinarević

RAVNATELJICE:

Ana Marija Zulić

Marina Balić

NA KRAJU?

Sve u svemu

Kad se zbroje

Dani provedeni ovdje

U smijehu, svađi, nadmetanju

Štrebanju kad nas natjeraju

Kroz prepirku smo stekli slogu

U našem „raju“, naposlijetku

Evo, tu smo, što nam mogu

Ne na kraju, već početku...